

Pärskeitä

120 vuotta laatujournalismia

4 | 2016–2017

Verso myy smoothieita tyyllillä. s. 10

Minna Canth herätettiin henkiin Symposion-näytelmässä. s. 12

Pärskeitä

4 | 2016–2017

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Tapahtunutta
- 8 Mun eka vuosi Ressussa
- 9 Tekstitaidon ylioppilaskoe – ei itsenäisille ajattelijoille
- 10 What is Verso?
- 11 Hotelliarvostelu: Suomenlinnan vankila
- 12 Teatterikurssista
- 14 Erikoiskurssit
- 16 Vaihto-oppilaskirjeitä
- 19 OPKH
- 20 Hampaankolossa
- 21 The Great Meme War
- 22 Sanottua
- 24 Sarjakuva

Kannen kuva: Marko Miettinen

Takakannen sarjakuva: Sofia Sokolowski ja Lotta Ruha

Etkö halua arkistoida Pärskeitä-lehteä itsellesi? Palautathan lehden Pärskeitä-laatikkoon, joita on koulumme kirjastossa sekä ensimmäisen ja toisen kerroksen ikkunalautoilla! Näin voimme kerätä vanhoja Pärskeitä koululle ja nauttia niistä myös jatkossa!

Do you not wish to keep your Pärskeitä after you have read it? Please return the magazine to one of our Pärskeitä boxes that are in the school library and on the windowsills on the first and second floors of our school! This way we may collect old editions to the school and enjoy them in the future as well!

Hyviä hommia

Vallanvaihdos on nyt tapahtunut, ja uusi nelihenkinen johtoryhmämme on valmiina astumaan vastuuseen. Uutena päätoimittajana haluan tuoda mukanani inspiroivaa otetta aktiiviseen tekemiseen, ja olla luomassa jotain, mihin tarttua vuosienkin päästä. Kaiken kaikkiaan ensimmäistä lehteäni on ollut helppoa olla toimittamassa aktiivisen porukkamme ansiosta. Kiitos siis kaikille lehden tekoon osallistuneille, teihin on voinut huoletta luottaa!

Tältä keväältä ovat varmasti jääneet kaikkien mieliin aktiiviset opiskelijat, jotka ovat jaksaneet nähdä vaivaa tapahtumien eteen vielä näin lukuvuoden loppumetreillä. Opiskelijakunnan hallituksemme jakoi ystävänpäivänä suklaata ja piilotti pääsiäisenä suklaamunia ympäri koulua. He järjestivät Career Dayn, jossa innoittavat puhujat antoivat uutta näkökulmaa tulevaisuuden uravalintoihin. Erityisen näkyvä oli Suomi 100 -teemainen kulttuuriviikko, jolloin kulttuuri tuskin loppui keneltäkään kesken. Suurta suosiota herätti perinteinen koko viikon kestänyt vohvila. OPKH:n lisäksi arkeemme toi säpinää neljännen jakson teatterikurssi näytelmällään Symposion, jossa maamme kultaista ajanjaksoa esitettiin meille huumorilla höystettynä.

Koulullamme siis tapahtuu jatkuvasti, ja me Pärskeissä kokoamme tapahtumat muistoiksi lehtiimme. Pärskeissä mukana olemisen on tarkoitus olla rentoa ja hauskaa, ja lehti valmistuu yhteistyöllä ja tiimihengellä. Itsenäisen työn ohella Pärskeiden toimituskunta tapaa viikoittain, jolloin voimme yhdessä ratkoa mahdollisia ongelmia ja hioa juttuideoita entistä paremmiksi. Toimituskunnassamme kaikki eivät suinkaan vain kirjoita; taittajat, kuvittajat ja valokuvaajat ovat kaikki keskeisiä toimijoita lehden valmistuksessa. Joten viestiksi erityisesti tuleville ykkösille: Tulkaa arastelematta mukaan kokeilemaan lehden tekoa, ja ottamaan lukioajasta enemmän irti. Pärskeitä antaa paljon enemmän kuin vain kurssisuorituksen. And for the IB's: You get CAS from this.

Mutta nyt Pärskeiden toimituskunta toivottaa railakkaasti jokaiselle hyvää kesälomaa! Ensi lukuvuonna palaamme takaisin koulun penkille uusien rikkaiden mui-tojen kanssa, mutta nyt on aika hengähtää hetki. Nauttikaa kesästä ja lomasta!

Janina Juuvinmaa

Päätoimittaja

Janina Juuvinmaa

English Editor

Oona Kauppi

Martta Luoma

Tatu Kähärä

Risto Miinalainen

Ohjaava opettaja

Tiia Tempakka

Julkaisija

Ressun lukio

PL 3809

Toimitussihteeri

Lotta Ruha

Toimituskunta

Nicole Burg

Janina Juuvinmaa

Oona Kauppi

Anni Laurinen

Petteri Lehti

Daniel Paks

Lotta Ruha

Sofia Sokolowski

Emma Tahvanainen

Riina Vaine

Veera Vaine

Sähköposti

parskeita@gmail.com

00099 Helsingin

kaupunki

AD:t

Ayushi Goyal

Peter Xia

Pärskeitä-lehden painatuksen maksavat Ressut ry, Lydia ja Karl G. Lindbergin avustusrahoista, Ressun lukion koti ja koulu ry sekä opiskelijakunnan hallitus. Kiitos arvokkaasta tuestanne!

Noin viikon uutisten juontaja Jukka Lindström kävi puhumassa Ressussa kulttuuriviikolla.

OPKH:n perinteinen vohvila ruokki nälkäisiä ressuja.

Ressuflix & Chill -elokuvaillassa katsottiin yhdessä Big Game.

Kulttuuriviikolla modernisoitiin suomalainen perinnelaji, eukonkanto.

Opiskelijakunnan hallitus järjesti kulttuuriviikolla kuorosodan. Onnittelut, 15C!

Kulttuuriviikolla harjoiteltiin perinteisiä kansantansseja.

Teatterikurssin näytelmässä pohdiskeltiin suomalaisuuden merkitystä taiteessa.

Mun eka vuosi Ressussa

Mitä tapahtui, kun Granin kasvatti lähti opiskelemaan Helsingin keskusta?

EMMA TAHVANAINEN, KUVA: JANINA JUUVINMAA

Olen aina pitänyt Helsingissä vallitsevasta fiiliksestä. Täällä on oikeasti ihmisiä ja asioita joka lähtöön, jos vain vähän katselee ympärilleen. Olin kyllästynyt Kauniaisten pieniin piireihin ja kapeakatseisuuteen. Eikä ajatus siitä, että voisin istua metrossa maanantaiaamuna Hesaria lukien kuulostanut yhtään hassummalta. Ja metron oranssit penkit on ehkä yksi cooleimmista asioista ikinä. Kiitos korkeiden kriteerieni, olen saanut nyt nauttia metrosta ja Ressun mahtavuudesta viitenä arkipäivänä viikossa.

Juttuhan meni niin, että päätin vain alle viikko ennen yhteishaun päättymistä, että haen Ressuun. En tiennyt koulusta juuri mitään, mutta sanat ”juu mä opiskelen Ressussa” vain kuulostivat hyviltä ja suuhun sopivilta. En tuntenut kuin pari hassua naamaa ekana päivänä, mutta näin sen ennemminkin mahdollisuutena kuin uhkana. Opiskeltuani koko peruskoulun samojen kasvojen ympäröimänä sekä uudet ihmiset että rakennus tuntuivat todella virkistäviltä. Tiesin myös, että se tuo mukanaan omat haasteensa. Päätin hakiessani sisään, että jos pääsen tähän lukioon, osallistuisin aktiivisesti koulun yhteiseen toimintaan - eli toisin sanoen verkostoituisin ja loisin mahdollisimman paljon uusia kontakteja. Näiden aatteiden myötä hain (ja pääsin) opiskelijakunnan hallitukseen, mikä oli ja on edelleen tosi hieno juttu. Pääsin sen kautta tuntemaan heti läheisesti monta ihanaa

tyyppiä ja samalla sain tietynlaisen turvaverkoston.

Jos mun täytyisi sanoa yksi syy, miksi Ressu on niin mahti mesta kuin se on, se olisi sen avoin ilmapiiri isolla A:lla. Yläasteella, jonka kävin, oli tietty malli mihin piti mahduttaa niin ajatusmaailmaltaan kuin ulkonäöltäänkin - ja jos et mahtunut, olit se kaveriporukoiden ulkopuolinen nolis.

Ressun henki yllättää minut miltei joka päivä uudestaan. Koen, että tässä lukiossa jokainen pystyy olemaan juuri sellainen kuin tahtoo olevansa. Se on kehittänyt minua ihan älyttömän paljon ihan älyttömän lyhyessä ajassa. Jos mietin, miten olen muuttunut ihmisenä ekan vuoden aikana, mieleeni tulee tosi isoja ja tärkeitä juttuja. A) Uskallan kertoa oman mielipiteeni ja seisoa arvojeni takana, vaikka ne olisivatkin eriäviä muista. B) En koe enää olevani huonolla tavalla ”erilainen”, sillä täällä kaikki ovat erilaisia, omanlaisia itsejensä, ja se on superia! C) D) E)... Lista voisi vain jatkua, mutta luulen, että kaikki tuo on lähtöisin siitä, että ressut antavat tilaa kaikille ja kaikenlaisille ihmisille. Jos ja kun ilmapiiri on rento ja suvaitsevainen, se antaa sinulle kaikki mahdollisuudet kasvaa ihmisenä valitsemaasi suuntaan. Toteuta itseäsi. Kaikki muu tarpeellinen tulee opittua siinä sivussa.

Eli aikas siistejä juttuja tapahtui.

PS Nähkäämme Kopissa

Tekstitaidon ylioppilaskoe – ei itsenäisille ajatteliijoille

Tekstitaidon ylioppilaskokeen kanssa itse kukin on hikeä ja kyyneleitä vuodattaen joutunut painimaan. Miksi ihmeessä? ANNI LAURINEN

Ah, tekstitaito. Tuo jalo tapa paloittelumurhata täysin kelpoinen teksti.

Tekstitaidon ylioppilaskokeen väitetään arvioivan opiskelijan kriittistä ja kulttuurista lukutaitoa. On myös esitetty, että kokeessa pärjää huonollakin kirjoitustaidolla, jos lukutaito on hyvä. Molemmat väittämistä ovat kaukana totuudesta. Tekstitaidon ylioppilaskoe mittaa tasan yhtä asiaa: kykyä kirjoittaa tekstitaidon vastaus. Kykyä, joka on äärimmäisen tarpeellinen ns. lukionjälkeisessä elämässä, jossa tekstitaidon vastauksia ei ole olemassakaan. Kykyä, joka perustuu ylikuonnollisiin ajatustenlukutaitoihin: “Mitä YTL haluaa minun vastaavan?”

Jossain syvällä tekstitaidon ylioppilaskokeen takana lymyivät todelliset tekstitaidot. Kriittinen lukutaito, jota kokeen väitetään mittaavan, on nykyaikana tärkeä taito. Suurin osa lukioon asti selvinneistä nuorista osaa kuitenkin varsin hyvin arvioida lukemaansa. Jos joku ei osaa, tekstitaidon opetus ja kokeet siinä tuskin tulevat auttamaan.

On täysi mysteeri, kenen hillitön neronleimaus oli kehittää koe, jossa testataan itsestäänselvyyksiä ja arvoitellaan niitä naurettavalla asteikolla. Teemojen, metaforien tai kolmiportaisten luetteloiden etsiminen on kivaa, ja siitä saa aikaisesti hauskoja keskusteluja, mutta tuskin syytä murskata ahkeran opiskelijan itsetuntoa. Kokeen ainoana tavoitteena tuntuu olevan tehdä teksteistä inhottavia ja vastenmielisiä, jotta kukaan ei enää haluaisi nähdä kirjoitettua suomen kieltä edessään.

Tekstitaito ei ole itsenäisten ajattelijoiden laji. HEP, havainto-esimerkki-päätelmä: kaikki perustuu pohjatekstiin, eikä mikään ole omaa. Jo nämä lukion opit saavat luovan kirjoittajan parkaisemaan turhautuneena. Kaiken kruunaa kuitenkin se, että sääntö ei aina päde; milloin, sen kun tietäisi. Keinotekoisien tekstilajin piirteistä ei voi sanoa selkeästi yhtä tai toista, ja esimerkiksi hyvän otsikon omaperäisyydestä eri opettajilla on erilaisia mielipiteitä. Jonkun mielestä vastauksen sisältöä tulee avata otsikossa, toinen arvostaa tehtävänannon referoimista omin sanoin. Joissain tapauksissa Ylioppilastutkintolautakunta myös vaatii hyvän vastauksen piirteissään asioita, jotka ovat ristiriidassa lukiossa opetetun asiakokonaisuuden kanssa. Esimerkiksi kevään 2017 tekstitaidon kokeessa erään tehtävän hyvän vastauksen piirteissä mainittiin eettiset pohdinnat ja kuultajansuoja, joiden kaltaisten asioiden pohtiminen lukion

mukaan kuuluu vain esseeseen. Oma kokeeni kaatuikin lähinnä kyseiseen tehtävään.

Itse olen kokenut tekstitaidon parissa vähäisiä voittoja ja suuria tappioita. Kunnon draamakuningattaren tapaan olen saanut parikin hysteeristä itkukohtausta surkeiden pisteiden takia. Loppujen lopuksi juuri tekstitaidon aiheuttama mielipaha on kuitenkin saanut minut suhtautumaan elämään rauhallisemmin. Tässä siis pieni vinkki lukion uuttamalle opiskelijalle: jos tekstitaito tai jokin muu kouluaine, jossa tunnet kokeneesi vääryyttä, saa sinut epätoivon partaalle, suosittelen pientä kävelyä aidossa suomalaisessa metsässä. Mieli virkistyy ja tajuat, että koe on mätä, et sinä.

Tämänkertainen äidinkielen ylioppilaskokeeni meni todennäköisesti plörinäksi tekstitaidon takia. Harkitsen kuitenkin edelleen uusintayritystä, vaikka jätänkin koulun virallisesti taakseni tänä keväänä. Säännöt eivät ehkä ole reilut, eikä pelissä niin ikään mitään järkeäkään näy, mutta luovuttaja minä en ole.

Resepti tekstitaidon vastaukseen (suattaapi toimia, suattaapi olla toimimatta):

1. Pönttää päähäsi yksityiskohtaisia listoja siitä, mitä aiheesta on sanottava.
2. Astu sisään koelasiin.
3. Lue ja tulkitse tehtävänannot. Ne ovat todennäköisesti epäselviä, mutta yritä parhaasi.
4. Toista itsellesi pönttäämäsi listat.
5. Revi halutut asiat väkivalloin irti paperilla seisovasta tekstistä. Kiinnitä huomiota naurettavan pieniin yksityiskohtiin, mutta muista, että tekstisi pitää olla lyhyt, noin kahden ja puolen sivun mittainen.
6. Mitään omaa ei saa lisätä. (Tai no, riippuu tilanteesta.)
7. Aseta nätti rusetti eli jonkinlainen loppupäätelmä mestariteoksesi päälle. (Tämä päätelmä on monesti se asia, jonka tekstistä näkee ensisilmäyksellä.)
8. Unohda kaikki, mitä pönttäsit.
9. Älä pety arvosanaan. Luomus murskataan joka tapauksessa huonolla pistepotilla. Joskus harvoin joku onnekas saa viisi pistettä kuudesta.

What is Verso?

In less than five minutes of your time, we assure you that you will be a little smarter than you were before. OONA KAUPPI

You might have heard someone mention it at lunch as you gorged yourself with complimentary fair-trade chocolate, or had the name whispered into your ear as an excuse to miss class, or maybe you haven't actually heard of Verso at all but like to be well informed about everything - either way, now is the time to finally see the light.

"Verso", formerly known as "Ympäristöraati" or the "Green Team", otherwise considered "The Sprouts" by some (#makeithappen #sproutsforthewin) is a club led by students, chairs Kuura Janhunen 16D and Aurora Kärhä 15E, for students to raise awareness about global environmental issues and sustainability through the organization of fun school events. Remember the smoothie sale, the Green Runway, and the cafeteria food Olympics on "Hävikkiiviikko"?

That was us!

If you have an interest in being green and care about the state of our planet or occasionally forget which garbage can to put paper in (blasphemy! but we'll be glad to help), don't hesitate to join the meetings!

Meetings are held irregularly in room 241 at 11:00, but you can visit our Facebook page for the dates of the next ones as well as for general club news and information so you can be completely up-to-date, at all times!

If you want to have a say in what kind of events we organize, be sure to answer the survey on that same Facebook page.

Note: Verso the way we know it has existed since 2010, but our ways are from 2017. We've made everything easier for you through our recent re-branding, because being green is all about the future.

Newbies (and oldies), have no fear! Everyone is more than welcome, whether you speak English or Finnish, as we have students from both the national side and the IB (and yes, you do get CAS for this).

Join the team!

- Brought to you by the Ressu Verso! Instagram: @ressu.verso, Facebook: Ressun Ympäristöraati.

The new Verso logo by Sara Pyykölä and Kaapo Kontinen

Remember the smoothie sale? Delicious juices and smoothies in biodegradable cups!

Hotelliarvostelu: Suomenlinnan vankila

Ison Mustasaaren eteläkärjessä sijaitsevasta Suomenlinnan vankilasta on hankalaa hankkia huone. Itse sain oman 173 päivän huonevaraukseni palkintona ase- ja siviilipalveluksesta kieltäytymisestä. RISTO MIINALAINEN

Suomenlinnan vankila, Rikosseuraamuslaitos-ketjun eteläisin hotelli, sijaitsee Suomenlinnan idyllisessä saaristossa. Hotellin noin 100 asiakasta on jaettu tupiin, jotka koostuvat yhden tai kahden hengen huoneista; itse asuin lähes koko aikani saman huonekaverin kanssa. Vaikka hotelli perustettiin vasta vuonna 1971, saariryhmä toimi majoituspaikana jo paljon aiemmin: esimerkiksi vuonna 1918 saarille majoitettiin noin 10 000 poliittisen opposition kannattajaa.

Hotelli suorastaan huokuu turvallisuudentunnetta ja välittämistä heti saapumisesta alkaen: henkilökunta tarkistaa ensisaapumisen ja yllätystarkastusten yhteydessä, ettei asiakkaille ole mukanaan vaarallisia esineitä, kuten kynsisaksia, SIM-kortteja tai proteiinipatukoita. Lisäksi jokaisen asiakkaan nilkkaan kiinnitetään valvontapanta, joka yhdessä mukana kannettavan seurantalaitteen kanssa varmistaa, ettei asiakas eksy sovituilta reiteiltä. Välittämisestä kieli myös joka ilta säästä riippumatta järjestettävä vahvuustarkastus, joka tosin koostuu enimmäkseen oman tuvan vuoron odottamisesta toimiston edessä raikkaassa ulkoilmassa.

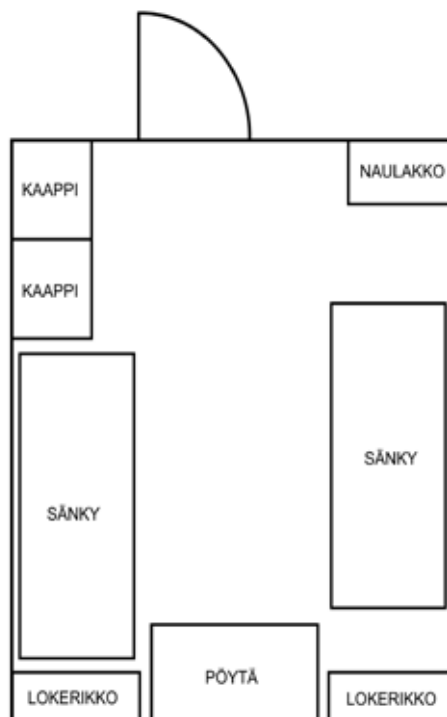
Hotelli kannustaa asiakkaitaan aktiiviseen elämäntapaan: suuri osa asiakkaista käy arkisin hotellin tarjoamissa töissä, joten herätys on yleensä kuudelta. Terveellisiä valintoja korostetaan: jotta asiakkaat saisivat riittävästi unta, liikkumista illalla rajoitetaan. Ylipainoa taas suitsitaan tarjoamalla ruokaa vain arkipäivisin ja silloinkin vain kahdesti päivässä; asiakkaan on hankittava muut ateriat itse hotellin maksamalla palkalla ja valmistettava ne tuvan keittiössä. Hotelli myös tarjoaa ainutlaatuisen mahdollisuuden teknologiapaastoon, sillä monet teknologiset laitteet on kielletty eikä oman puhelimen tilalle annettavaa sinetöityä perusnäkälaitakaan saa pitää hallussa öisin.

Hotellissa on jonkin verran vapaa-ajan aktiviteetteja, kuten karu selli ja opintolupapaperisirkus. Vapaa-ajan vietoista on tehty sikäli helppoa, että ylimääräistä vaihtoehtoa ei ole: hotelli päättää asiakkaan puolesta, että kaikki työn tai opiskelun ulkopuolinen aika vietetään hotellin alueella, joten asiakkaan ei tarvitse vaivata päätään illanviettopaikan valinnalla. Itse asiassa lähes koko päiväjärjestys on tarkkaan aikataulutettu, joten asiakkaan oma ajattelu työ minimoituu. Henkilökunta kuitenkin tuo hotellielämään myös vaihtelua satunnaisilla tarkastuskierröksillä ja päihdetesteillä - mikä olisikaan parempi tapa aloittaa aamu kuin valvottu kuppiin virtsaaminen puoli tuntia ennen varsinaista herätystä!

Hotellin asiakaskunta on hyvin monipuolista, ja eri-

tyisesti tarinat paikkaan päättämisestä vaihtelevat suuresti: osalla syynä on esimerkiksi omaperäinen talousjärjestely, osalla taas poikkeava seksuaalinen toiminta tai aggressio. Asiakaskunta on kuitenkin selvästi hyvin lojaalia: monet saapuvat Suomenlinnaan ketjun muista hotelleista, niin sanotuista kivitaloista, ja vain harva on Rikosseuraamuslaitoksen majoituksessa ensimmäistä kertaa. Myös henkilökunnalla riittää selvästi kokemusta; osa on ollut itse hotelliketjun asiakkaana jopa kymmeniä vuosia.

Suomenlinnan vankila on unohtumaton ja ainutlaatuinen kokemus, jonka hinta-laatusuhde on suorastaan uskomaton, mutta hotellia on silti vaikea suositella. Erityisesti huonevarauksen teko voi tuottaa hankaluuksia: oma menetelmäni ei olisi edes toiminut, mikäli olisiin Jehovan todistaja, ahvenanmaalainen tai juridisesti nainen. Monet asiakkaat ja henkilökunnan jäsenet olivatkin sitä mieltä, etten itsekään kuulunut hotelliin, mutta olen silti tyytyväinen päätökseeni.

Kahden hengen huoneen pohjapiirustus. Kuvattujen kalusteiden lisäksi huoneessa on sängyn yläpuolella ilmoitustaulut, oven vieressä keskusradion kaiutin ja sitä vastapäätä ikkuna. Katossa on kaksi lamppua, ilmastointiaukkoja sekä liiketunnistin.

Teatterikurssista

Poikki ikiroutaisen teatterikurssin

Valot syttyvät lavalle. Yleisö hiljenee. Sydän pamppailee. Ensimmäinen repliikki tulee lukuisten harjoitusten tuomalla varmuudella: "Se on tyhjä. Janne, se on tyhjä!" Sibeliuksen kohtautuu tuolissaan. "Pulloko? Tilatkaamme uusi!" suuri säveltäjä vastaa. Kaikki pelot esityksen epäonnistumisesta katoavat Juhani Ahon ronskin kommentin myötä: "Helvettiin pullon kanssa, sielu! Sielu on tyhjä! Nyt ne ovat sen tehneet, perkeleet!"

Tuohon hetkeen hetkeen oli pitkä tie. Ressun teatterikurssin Suomen satavuotista taivalta juhlistava näytelmä sai alkunsa jo kuukausia aiemmin, kun käsikirjoitustiimi koontui rustaamaan ensimmäistä versiotaan näytelmästä. Juhlavuosi vaatisi arvoisensa näytelmän, joten tehtävä ei ollut helppo. Aiheeksi valikoitui kansallisromantiikan ajan ja satavuotisjuhliinsa valmistautuvan Suomen vertailu, josko niistä löytyisi jotain yhteistä.

Koe-esiintymisten ja ensimmäisiltä tunneilta tehtyjen huomioiden perusteella roolit jaettiin kurssille ilmoitautuneiden kesken. Roolihahmot alkoivat pian jalostumaan esittäjiensä mukaisiksi, kuin kunkin toiseksi minäksi. Replikkejä alkoi kuulumaan käytävillä harva se päivä, kun jeansibeliukset ja minnacanthit keskustelivat kavereidensa kanssa ja ujuttivat heti mahdollisuuden tullen omia vuorosanoja lauseisiinsa.

Teatterikurssin yhteishenki oli alusta asti hyvä ja se parani jatkuvasti, olimmekohan kaikki samassa veneessä – tähtäämässä yhteiseen päämäärään. Naurulta ei voitu

harjoitusten aikana välttyä. Sitä syntyi niin neuvostoliittolaisista shottilaseista kuin mielenkiintoisista erehdyksistä vuorosanoissa. Nuo hupaisat tapahtumat lähensivät meitä, ja meistä muodostui nopeasti yhtenäinen ryhmä.

Aikataulu esityksille oli tiukka, eivätkä lähestyvä koeviikko ja kevään ylioppilaskirjoitukset yhtään asiaa helpottaneet. Harjoituskerrat olivat meille kuitenkin kuin lahja taivaasta, sillä niiden aikana pystyimme unohtamaan kaiken stressin ja väsymyksen ja elämään hetken jonkun muun elämää.

Harjoituksissa mentiin kerta kerralta eteenpäin, ja vuorosanat alkoivat tulla aina vain sujuvammin. Näyttelijöiden ollessa ohjaajien tiukassa kurissa visualistitiimi paitsi ahkerasti töitä luodakseen parhaat mahdolliset lavasteet näyteltäväksi. Heidän taitavissa käsissään tyhjä lava muuttui kiehtoviksi ja eloisiksi paikoiksi, kuten ravintola Seurahuoneeksi ja Ainolaksi. Orkesteri alkoi myös harjoittelemaan näytelmän vaativia sävellyksiä.

Kenraaliharjoitusten jälkeen heittelimme ylävitosia onnistumisen merkiksi. Symposion – Poikki ikiroutaisen isänmaan olisi valmis esitettäväksi.

Ennen esityksiä koko ryhmä oli luottavainen; olimme harjoitelleet ahkerasti ja jokainen osaisi oman, tärkeän osansa näytelmässä. Sibeliuksen Andante festivoon kajahtaessa orkesterin soittamista tiesimme meidän hetkemme koittaneen. Oli meidän aikamme loistaa.

Esityksissä kaikista loistivat ilo ja ylpeys. Olimme nähneet paljon vaivaa tämän näytelmän eteen, ja nyt saatoimme nähdä sen lopputuloksen. Me nautimme hetkestämme valokeilassa, se oli ikimuistoista.

Teatterikurssilaisille oli syntynyt vahva keskinäinen side toisiinsa - ja roolihahmoihinsa. Kunkin roolihahmo oli jäänyt ikuisesti mieleen, saanut paikan näyttelijänsä sielusta. Viimeisen esityksen jälkeen haikeus vallitsi ryhmän kesken, nyt se olisi ohi. Esityksiä ei enää olisi, eikä enää ikimuistoisia harjoituksia tällä ryhmällä. Tunsimme itsemme tyhjäksi. Kuten Aho asian ilmaisi: "Sielu on tyhjä! Nyt ne ovat sen tehneet, perkeleet!"

MARKUS OSTAMO

Fiiliksiä kurssin eri vaiheista

Kaikki lähti liikkeelle tyhjästä paperista ja kolmesta hämmennyksestä mutta silti kovin innokkaasta opiskelijasta. Luomisprosessin alku ei ole koskaan helppo, mutta löydettyämme yhteisen sävelen alkoi kaikki vyöryä lumipallon lailla eteenpäin. Tuskin olisimme vielä viime marraskuussa osanneet arvata, että tyhjä paperi ja nopeasti valmistuva käsikirjoitus heräisivät henkiin niin todentuntuisesti. Tämä vaati tietysti castingit, lukuisia tunteja harjoitusta, paljon itkua, naurua, onnen ja hysterialan aiheuttamia kyyneleitä, rohkaisevia sanoja, sekä muutamat Barbarossan kebabit ja pizzat.

Koko prosessin aikana parasta on ollut ehdottomasti se loistava yhteishenki, joka meille on muodostunut. Sain itse projektin aikana valtavasti uusia ystäviä elämäni, jotka varmasti pysyvät siinä lopun ikääni. Ennen kaikkea sain oppia lisää itsestäni kirjoittajana ja ohjaajana. Oli hauskaa nähdä, miten jostakin, joka lähtee aivan tyhjästä voi tulla jotakin niin monta ihmistä yhdistävää ja hauskaa. Jokainen meistä löysi oman paikkansa näytelmän tekemisen eri vaiheissa. Jokainen näytelmän tekemiseen osallistunut henkilö on ollut projektin onnistumisen kannalta lottovoitto.

Ohjaajana ja käsikirjoittajana on ollut mahtavaa nähdä se matka, jonka tulimme tänne tyhjästä. On ollut uskomattoman hienoa nähdä, miten näyttelijät omaksuivat kukin roolinsa ja kuinka jokainen on kerta toisensa jälkeen ylittänyt itsensä. Jokainen palapelin palanen on ollut elintärkeä näytelmän hengen kannalta. Ilman toimivia tiimejä, ei mistään olisi tullut mitään. Ja niin, emme saa unohtaa kahta äärimmäisen tärkeää henkilöä, Tiiaa ja Pirjoa, sillä ilman teitä emme olisi nyt siinä missä olemme. Jos minulta kysyttäisiin, mitä minulle jäi käteen tästä projektista, ensimmäisenä mieleeni tulee loistava yhteishenkemme ja se, kuinka kaikki tuemme toisiamme ja uskomme toinen toisiimme. Vaikka kurssi on mielettömän upeine näytöksineen ohi, ja haikea olo on edelleen läsnä, on päällimmäisenä tun-

teena silti pohjaton kiitollisuus kaikille. Kiitos juuri sinulle joka olit mukana tämän toteutuksessa ja juuri sinulle, joka olit katsomassa. Toivottavasti nautit tästä yhtä paljon kuin minä. Teit tästä meille unohtumattoman kokemuksen, jota on ihanaa muistella vielä myöhemminkin!

PILVI SARJALA

Most of us have probably heard about the theatre course, but do we actually know what it is like? If I hadn't attended this course, I would have never thought that it can be as interesting and enjoyable as it was. At the beginning of the first few lessons we played different games in order to get to know the other students in the group, as well as to practice our performing skills. With time, we started practising our play with more and more devotion. In the end we performed it at school. The play was set at the turn of the twentieth century. It included famous Finnish figures like Jean Sibelius, Minna Canth, Juhani Aho, Akseli Gallen-Kallela and Eino Leino.

WERONIKA WOJNICKA

Satavuotiaan Suomen
juhlinta jatkuu lukuvuoden
2017–18 toisessa jaksossa
8-koodilla TA01.1-kurssilla.
Tervetuloa mukaan!

Erikoiskurssit

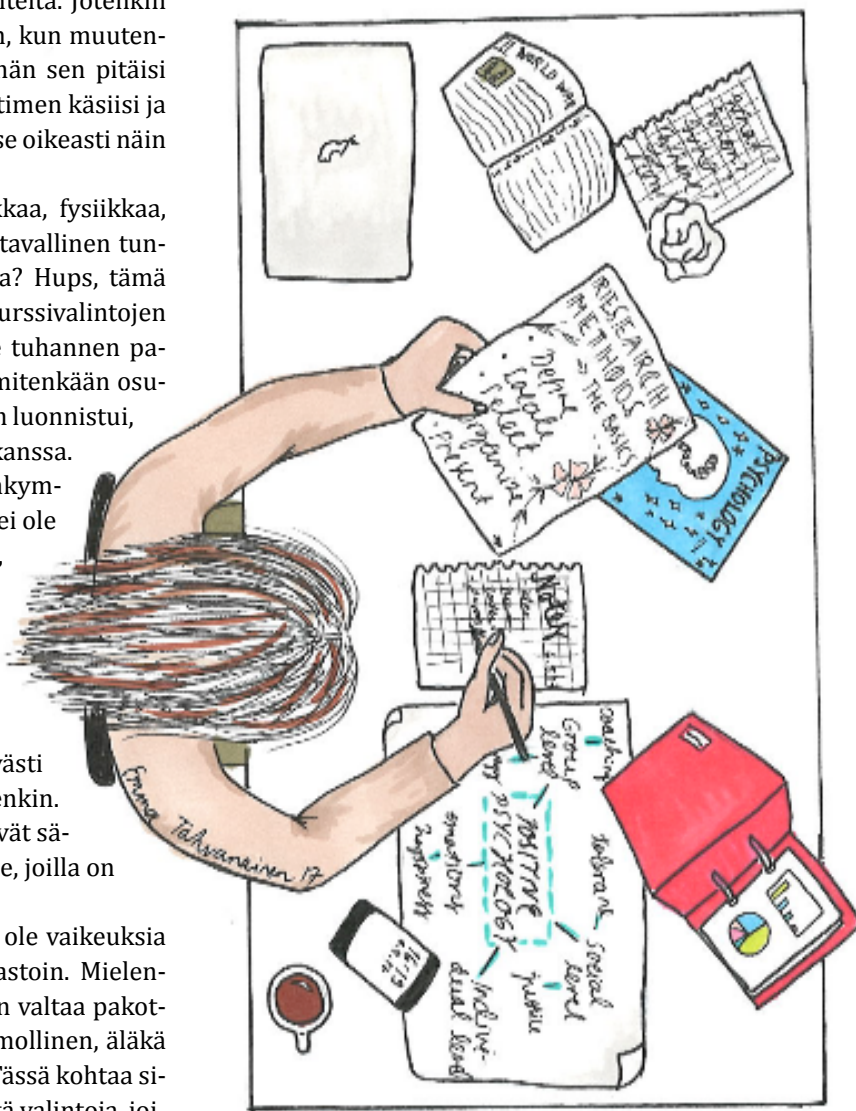
Lukio-opiskeluissa moni keskittyy enimmäkseen omiin jatko-opintosuunnitelmiinsa sopivien kurssien suorittamiseen. Ensi syksyn kurssivalinnat on jo tehty, ja kurssitarjottimella oli tällä kertaa tarjolla jos jonkinmoisia erikoiskursseja. Selvitimme muutaman erikoiskurssin tavoitteita ja sisältöä hieman tarkemmin. PETTERI LEHTI, RIINA VAINO, VEERA VAINO

Kurssivalintoihin liittyy paljon sekalaisia tunteita. Jotenkin valinnat sattuvat aina osumaan siihen aikaan, kun muutenkin olisi paljon tekemistä ja mietittävää. Eihän sen pitäisi olla mitenkään mutkikasta. Etsit kurssitarjottimen käsiisi ja klikkaillet sinulle sopivat kurssit. Mutta onko se oikeasti näin helppoa?

Mitä sitä pitikään valita? Matematiikkaa, fysiikkaa, historiaa... Oliko minulla nyt se kokeilu- vai tavallinen tuntijako? Mitä tarvitsenkaan jatko-opiskeluissa? Hups, tämä onkin vanhan opetussuunnitelman kurssi! Kurssivalintojen tekeminen voi olla haastavaa. Se on kuin se tuhannen palan palapeli, jonka paloja et pienenä saanut mitenkään osumaan kohdalleen. Ajan kanssa sekin kuitenkin luonnistui, ja niin myös tulee käymään kurssivalintojen kanssa. Pieni horjuminen on ymmärrettävää. Kolmenkymmenen kurssin sovittaminen viiteen jaksoon ei ole mikään helppo juttu. Lisävaikeuksia seuraa, jos valitsee sellaisia kursseja, joita on vain harvoin tarjolla.

Tulevaisuudensuunnitelmat ovat myös läsnä tässä seikkailussa. Kursseja kun ei vain voi ihan sokkona valita. Jatko-opiskelusuunnitelmasi vaikuttavat merkittävästi siihen, mitä aineita luet ja kuinka paljon, tietenkin. Tämä on tietenkin helppoa niille, joilla on selvät sävelet tulevaisuuden suhteen. Osanottoni heille, joilla on vielä suunnitelmat ihan auki!

Lukiostamme löytyy myös niitä, joilla ole vaikeuksia sopivien kurssien löytämisessä, vaan päinvastoin. Mielenkiintoisia kursseja on pilvin pimein, ja mielen valtaa pakottava tunne valita ne kaikki. Ole kuitenkin armollinen, äläkä näännytä itseäsi valtavan kurssivuoren alle. Tässä kohtaa sinun tulee tehdä niitä kuuluisia elämän tärkeitä valintoja, joita minäkään en siis osaa tehdä.

HI7-projektikurssi

Ressun lukiolla on pitkä ja värikäs historia. Monet ovatkin varmasti miettineet, mitä kaikkiin noihin vuosiin onkaan mahtunut. Myös Ressun lähiympäristö ja etenkin Ruttopuisto on varmasti herättänyt erilaisia ajatuksia ja kysymyksiä. Ja kuka nyt ei haluaisi tuntea koulunsa ja sen lähiympäristön historiaa vähän tarkemmin?

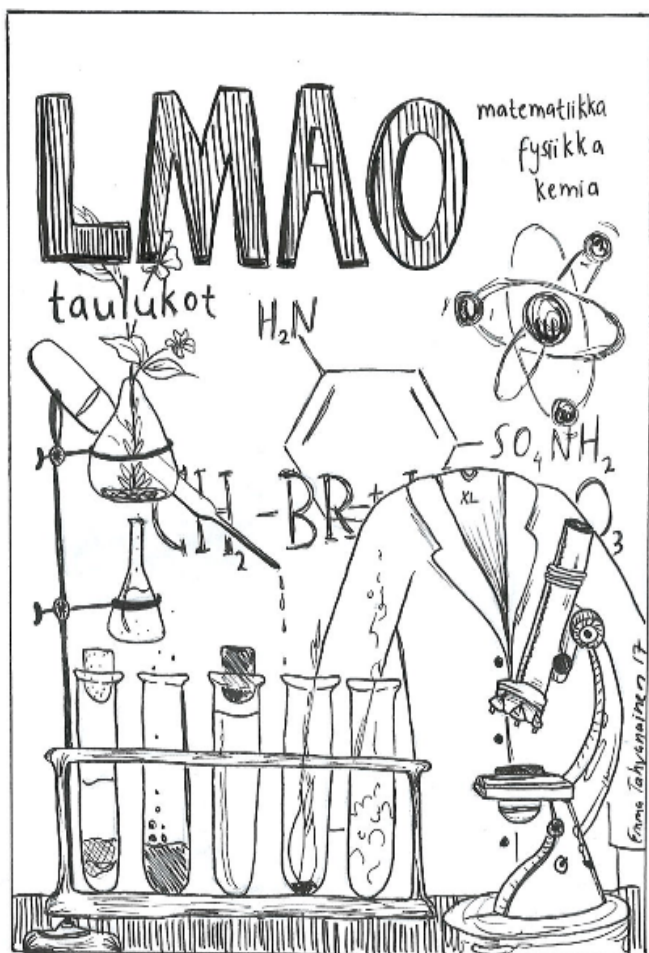
HI7-kurssi on historian soveltava projektikurssi erityisesti historiasta enemmän kiinnostuneille, jonka keskeisenä teemana on tutustua erilaisiin mielenkiintoiisiin tapauksiin liittyen Ressuun tai sen lähiympäristöön. Kurssi on suunnattu pääosin kakkosille, ja kurssille osallistuessa olisi hyödyllistä, että olisit jo suorittanut HI3-kurssin eli itsenäisen Suomen historian kurssin.

Keskeisiä tavoitteita kurssilla ovat omien tietojen sy-

ventäminen koskien Suomen historiaa 1900-luvulla. Tämä tapahtuu esimerkiksi vertailemalla erilaisten ilmiöiden ja historiallisten käännekohtien vaikutuksia Ressussa. Myös ryhmätyöskentely- ja esiintymistaitojen kehittäminen ovat kurssin tavoitteita, sillä mahdollisiin työskentelytapoihin kuuluvat esimerkiksi tunnin aiheeseen perehdyttävien aloitusten tekeminen.

Kurssin työskentelytavat poikkeavat tavallisista kursseista paljon, sillä opettajajohtoisia oppitunteja on kurssilla vähän. Innokas kaupungilla liikkujia pääsee ulos kaupungin vilinään ja myös tutkimuspohjaista opiskelua on kurssilla luvassa. Kurssin työskentelytapoihin vaikuttavat kuitenkin myös opiskelijaryhmä. Aiheena kurssilla on siis Suomen historia ja erilaiset käännekohdat Suomen historian eri vaiheissa. Kurssin sisältö muodostuu tarkemmaksi myöhemmin ja sisältö myös vaikuttaa kurssilla käytettäviin työskentelytapoihin.

Arviointi kurssilla suoritetaan numeroin, mutta kurssilla ei ole loppukoetta. Kurssin arviointiin vaikuttavat erilaiset kurssilla suoritettavat projektityöt sekä aktiivinen osallistuminen tuntityöskentelyyn. Kaikin puolin kiinnostava kurssi on luvassa, sillä kurssi on täysin ainutlaatuinen ja nyt ensimmäistä kertaa tarjolla. Kaikkia historiasta kiinnostuneita hemmotellaan nyt siis oikein kunnolla.

KE6-kurssi

Haluaisitko saada toimintaa koulupäivääsi? Tunnetko, ettei lukiossa tehdä tarpeeksi käsillä? Koetko, että käytännön oppiminen sopii sinulle? Ennen kuin liikaa innostut, joudun harmiksesi huomauttamaan, ettei kyseessä ole rakennusalan ammattikoulun mainospuhe vaan kemian projektikurssi.

Kuten tarkkasilmäisimmät ja kasikoodia tarkasti tiirailevat masokistit ovatkin jo ehkä huomanneet, lukuvuoden 2017–2018 kattavaan kurssivalikoimaan kuuluu myös KE06-kurssi. Kyseessä on siis kemian projektikurssi, joka on pyhitetty vain ja ainoastaan laboratoriotöille. Kyseessä on mielenkiintoinen ja hyödyllinen kurssi kaikille kemias-ta kiinnostuneille.

Kurssilla suoritetaan useita laboratoriotöitä, ja opiskelijat saavat vaikuttaa kurssin sisältöön todella paljon. Opiskelijat saavat yhdessä opettajan kanssa valita kiinnostavat työt kurssille, eikä kurssin sisältöä voida täten ilmoittaa etukäteen. Kurssilla tehdään myös ainakin yksi ylioppis-tovierailu, jonka tarkkaan kohteeseen opiskelijat saavat myös vaikuttaa mielenkiintojensa mukaan.

Jos olet kiinnostunut kurssista, mutta et koe olevasi tarpeeksi kemianero, älä huoli! Ainoa vaatimus kurssille on se, että olet käynyt kemian ykköskurssin. Kurssille voi ihan hyvin mennä, vaikkei edes lukisi sen enempää kemiaa koko lukion aikana. Niille jotka kuitenkin lukevat kemiaa ja aikovat kirjoittaa kemian, kurssista on paljon hyötyä. Vaikka et ylioppilaskokeessa joudu tai pääsekään suorittamaan kokeellisia laboratoriotöitä käytännössä, niiden osaamisesta on silti todella paljon apua. Ylioppilaskokeessa joudut todennäköisesti kertomaan, miten suorittaisit jonkin laboratoriotyön. Siinä vaiheessa, kun moni muu kaivaa MAOLinsa esille ja alkaa pohtia, että mikäs se erlenmeyer taas olikaan, KE6-kurssin käyneet haukottelevat tehtävän helpoudelle. Kurssilla opit monia työvälineisiin, käytäntöihin ja työturvallisuuteen liittyviä asioita, joista on sinulle varmasti hyötyä kirjoituksissa tai mahdollisesti kemian alan jatko-opinnoissa ja työpaikalla.

Kurssi koostuu pienemmistä töistä, ja yhdestä laajemmasta projektityöstä. Kurssilla kirjoitetaan laboratorio-päiväkirjaa ja töistä raportoidaan. Kurssilla suoritettaviin töihin varataan kunnolla aikaa, eivätkä tunnit ole samantaisia kiireisiä häsläystunteja kuin ehkä muilla kemian kursseilla.

Vastaavaa projektikurssia on pyörinyt koulussamme aikasempinakin vuosina, ja tulevaakin kurssi tulee olemaan melko samanlainen aikaisempien kanssa. Opiskelijat ovat antaneet kurssista paljon positiivista palautetta. Kurssin opettajaksi on merkitty kurssitarjottimeen Heidi Handolin-Kiilo, mutta kurssin suunnitteluun osallistuvat kaikki koulumme kemian opettajat, eikä kurssin opettajastakaan ole vielä varmuutta. Viimeistään kurssilla sekin saadaan selville!

Vaihto-oppilaskirjeitä

Viime vuoden elokuussa Nicole Burg saapui Yhdysvalloista Helsinki-Vantaan lentokentälle kun taas Ressun IB-linjan opiskelija Martta Luoma matkusti lämpimään Uruguayhin. Vaikka tytöt eivät ole koskaan tavanneet toisiaan, heitä yhdistää rakkaus suomalaiseen kulttuuriin ja Ressuun. Nicole ja Martta kirjoittivat toisilleen kirjeitä omalla äidinkielellään ja kysyivät toisiltaan kysymyksiä vaihtovuoden kokemuksista. NICOLE BURG, MARTTA LUOMA & LOTTA RUHA

¡Hola a todos!

Terveiset täältä Atlantin rannikolta pienestä Uruguaysta, josta tuli uusi kotini noin yhdeksän kuukautta sitten. Olen täällä AFS:n vaihto-oppilaana ja ensimmäiset puoli vuotta asuin Atlantin rannikolla pienessä turistikaupungissa nimeltä La Paloma. Siellä omaksuin rennon elämäntyylin, opin takeltelevaan vastauksiin espanjaksi ja kannustin mm-tasolla surffaavia ystäviäni. Maistoin ensimmäisen kerran matea ja opin kävelemään aamuisin rannalla mate ja termospullon kainalossa. Koko kylä tunnisti minut punaisesta takistani, ja itse ihmettelin, kuinka paljon kaupunki muuttui kesän tullen, pienestä 3000 asukkaan kylästä tuli 50 000–70 000 asukkaan kesäkaupunki, missä illat venyivät myöhään yöhön.

La Palomassa näin myös toisen puolen tästä maasta: köyhyyden. Köyhyyden, jota vastaavaa Suomesta ei löydy. Tämä, ja muut ongelmat isäntäperheessä johtivat päätökseen perheen vaihtamisesta ja muuttoon. Muutin toiselle puolelle maata, noin 25 kilometrin päähän Montevideosta, pääkaupungista. Elämästäni tuli kertaheitolla taas erilaista. Nyt käyn Uruguayn tasolla hyvää katolilaista yksityiskou-

lua ja asun perheessä, joka kuuluu ylempään keskiluokkaan. Maisematkin vaihtuivat viinitiloihin, pieniin mökkeihin, peltoihin ja lehmiiin. Tällä hetkellä nautin siitä, etteivät kulttuuriset erot tai vaikkapa kielen oppiminen tuota enää haasteita. Espanjankielisestä puheestani kuulee edelleen hennon suomalaisen aksentin, mutta osaan jo tervehtiä poskisuokoin, tunnen uruguaylaiset jalkapallojoukkueet ja olen tottunut juhliin, jotka saattavat jatkua aamukahdeksaan saakka. Olen iloinen, että olen saanut kokea kaksi erilaista puolta Uruguaysta, se on avannut silmiäni uudella tavalla, ja tahdonkin kiittää sekä suomalaista perhettäni vaihtovuoteni mahdollistamisesta ja uruguaylaista perhettäni kotinsa ovien avaamisesta minulle! Suosittelen vaihtoon lähtemistä aivan jokaiselle, erityisesti suosittelen myös hieman erikoisempien kohdemaiden harkitsemista, Uruguay avasi minulle täysin uudenlaisen maailman, jonka olemassaolosta en ennen tiennyt!

Nähdään elokuussa taas, Ressu!

Besos,

Martta Luoma

Martta, how is Uruguay different from Finland?

First of all, Uruguay has a history of being a colony. You can still see the effects of it, for example all the cities have the same form, the same kind of centre. Uruguay is also one of the most liberal countries of the Latin America, and unlike the other countries on the continent, it doesn't have an official religion. Culturally, there are also many differences, I would say the biggest one is that most Finnish people are pretty direct in everything they say, and here it's the other way around—for example, if my mom wants me to clean my room, she doesn't tell me to do it, but she leaves a vacuum cleaner in there.

What Finnish food have you missed the most?

Salmiakki.

How have you changed over the year?

I talk a lot more! I'm also so much more patient than before and have learned to express my feelings better, as in Finland we tend not to be really emotional. Now I have more courage to say what I think and stand behind my opinion.

What is the weirdest food you have eaten?

Mondongo, it's this kind of a soup which is made basically from all the parts of a cow. Like I mean the bowels and everything. I didn't really like it, it was quite disgusting.

Why to choose Uruguay as a country for exchange?

You will have lots of vacations! No, actually you should go to Uruguay because it's very beautiful, the people are so nice and because it's a small country, you will always have friends near you, which makes it easy to visit for example your exchange student friends. Also, AFS takes only about 15-20 students to Uruguay so you will get to know everybody really well and make lifelong friends!

What have been your favorite celebrations in Uruguay?

I really liked the way they celebrate New Year here! We ate asado which is like barbecue, and when the year changed, everybody just hugged and wished each other Happy New Year! In Uruguay we also have the longest-running carnival of the world. In some parts of the country it lasts from mid-January to March. All the parades were so beautiful and I even took part dancing in one!

What is the most memorable moment you have had this year?

Probably when we had an AFS camp and all nine of us slept in sleeping bags on four mattresses in the house of an AFS volunteer. I will also remember the moment I met my second host family forever.

What was your greatest struggle this year?

The process of changing family was difficult, but surely also the thing that made me grow most during the exchange year. I learned a lot about myself.

Any tips for people going on an exchange in the future?

Consider also the countries you don't know anything about! If you are wondering between the USA and some Asian country, I'd tell you to go to Asia, because learning a totally different culture will make your life so much richer. Also, it's really important to be yourself and to be confident. Nobody will care about mistakes when you learn to speak new language, they will be delighted to help you!

How has the exchange changed your perspective?

I would say that most importantly, I now look at the world with other kind of eyes. I want to make a difference and I have learned how easily we have everything in Finland. And how much work there is still to do to give all people of the world equal opportunities for a good life.

Dear Martta,

Well here we both are, approaching the inevitable end of the possible best year of our lives thus far. Though we have never met, I can't help but feel connected to you. We not only are Ressu peers, but about 9 months ago both of us decided to take the dive and leave everything we knew and loved in search of adventure. May I start by saying congratulations to you on a successful exchange—it's not as easy as some may think—and I truly wish you all the best on your return to Ressu and the Land of Ten Thousand Lakes. So let's get you back in the Finnish groove by telling you a bit about the last year of my life.

Exchange for me was, from the beginning, an opportunity. A door that opened in front of me and begged to be run through. I certainly wasn't going to let it close, so I packed my bags and stepped into the unknown. Arriving in Finland was a dream come true. My first time in Europe, my first time moving, and my first taste of genuine independence. I could talk for pages on just the first few days, but the point here is that, with all of these "first times," I was put into a situation of change or drown, so I changed. Today my perspective has opened to quadruple the size it was before I left. The thing is that the attitude towards life here in Finland is just different from that in the States; work and school are more self motivated and Finns have greater understanding and harmony with the lands that exist outside their home country. I find myself excited to go back home, excited to start projects, try new things, learn a hundred languages, and continue my journey across the world, but still I am sad to leave this beautiful country, this school, and all of the amazing people I've met along the way. If I depart with one strong memory, it's the moment, way back in August, when I jumped straight from a boiling sauna into first freezing Finnish lake—the moment I became a Finn.

Once a Ressu, always a Ressu!
Sincerely,

Nicole Burg

Nicole, suosittelisitko Suomea vaihtokohteeksi? Miksi?

Suosittelisin ehdottomasti Suomea vaihtokohteeksi! Vaikka tämä maa on pimeä, outo, ja saunoja on enemmän kuin ihmisiä. Suomi on maaginen ja antaa jotain erityistä kaikille, jotka astuvat maahan. Suomen ilmapiiri on vapauttava ja rauhallinen, kieli on vaikea, mutta hauskaa, ja ihmiset on uskollisia ja totuudenmukaisia.

Miltä suomalainen talvi on tuntunut sinusta?

Suomen sää oli järkytys! Tiesin, että olisi kylmää, mutta en ymmärtänyt mitä se tarkoittaa olla suomalainen kunnes olin seisomassa ulkona tuulisella bussipysäkillä -20 asteessa. Totisesti puhuessa, olen kotoisin Floridasta (jossa vuodenaajat ovat kesä, myöhäkesä, koleakesä, ja kohtakesä) siis kauniiden vuodenaikojen vaihtelu arvostaminen oli tosi helppoa minulle.

Mikä on mielestäsi oudoin tapa tai tottumus, joka meillä suomalaisilla on?

Hauskasti, luulen, että tässä vuodessa olen oppinut monia "finnishisms" (as I like to call them) -- esim. minun hiljaisuuteni busseissa on todella inspiroivaa, todellinen testamentti epä-amerikkalaistumisen mahdollisuudelle. Muutama outous vielä hämmäntävät minua. Miksi suomalaiset seisovat 100 metriä päässä toisistaan bussipysäkeillä? Ja, ei, en ehdottomasti tarvitse pöytähopeita tätä pizzaa varten!

Hallituksen “tyypillinen” kokous

JANINA JUUVINMAA

1. Puheenjohtaja saapuu paikalle ajallaan odottamaan kokousta saapuviksi.
 2. Ihmiset valuvat paikalle vähintään viisi minuuttia myöhässä, tietenkin vaihtaen samalla tuoreimpia kuulopuhejuoru-huhuja rehtori Ari Huovisesta. Ei-hallituslaisia on ehkä yksi (ja hänkin vain koska odottaa hallituskaveriaan).
 3. Puheenjohtajan paukuttaa antaumuksellisesti nuijaansa saadakseen innostuneelta mölyltä kokouksen aloitettua. Esityslista on kilometrin pituinen.
 4. Perjantai-iltapäivän takia kaikki odottavat raivoisasti viikonlopun viettoon pääsyä. Kokoustajien keskittyminen herpaantuu helposti.
 5. Kokouseväiden hakeminen ja paistopistepussejen rapistelu häiritsevät lievästi kokouksen kulkua. Joku valittaa eväsvalinnoista. Keksien mussutuksesta lähtevä iloinen ääni soi luokassa.
 6. (Mahdollisesti) perjantain vaikutuksesta vitsit ovat hyvin levottomia ja ne naurattavat uhkaavan paljon. Puheenjohtaja paukuttaa nuijaa ankarasti. Tunnelma on hyvä.
 7. Käydään läpi menneet tapahtumat. Jokin tapahtuma meni hyvin. Päävastuullista kiitellään ahkerasti, ja aplodit raikuvat. Herkistyyttää.
 8. Kokousta on kestänyt puolitoista tuntia. Kaikilla alkaa mennä tunteisiin.
 9. Esityslistan kohta “muut esille tulevat asiat” saavutetaan viimein. Kaikilla on järkyttävä määrä asiaa sanottavanaan. Hyviä kehitysideoita heitellään.
 10. Seuraavan kokouksen ajankohtaa yritetään sopia. Kaikilla on kummasti jotain, uusintakuulustelu, Ylläksen laskettelureissu heinäkuussa, mummon takapiha täytyy imuroida. Sovitaan, että päätetään Facebookissa.
 11. Yhden tunnin ja viisikymmentä kolme minuuttia kestänyt kokous suljetaan viimein. Olo on kuin maratonin juosella. Kokoustajat kirmaavat onnellisena viikonloppulaitumille.
- OPKH on oikeasti aikaansaava elin, jonka toiminnasta kokoukset ovat vain murto-osa. Me tehdään niitä kuuluisia hyviä hommia, jotta kaikilla olisi opiskelijakunnassa parempi olla. Kannattaa tulla mukaan toimintaan tsekkaamaan meininkiä.

Oodi kynälle ja paperille

Ylioppilaskokeen sähköistymistä on valmisteltu ja aloitettu jo noin neljä vuotta, ja uudistus onkin sinänsä tervetullut: esimerkiksi äidinkielessä, monissa reaaliaineissa ja kielissä tietokone on selvästi toimiva koeväline. Samassa paketissa uudistuu kuitenkin myös matematiikan ylioppilaskoe. Koska matematiikassa on perinteisesti turvattu kynään ja paperiin, kenelläkään ei edelleenkään tunnu olevan selvää kuvaa vuoden 2019 kokeesta.

Yrmeiden Tiukkapipojen Liitto tarjoaa tulevaan muutoksen eväitä vain vähän: Abitti-järjestelmä sisältää kyllä matematiikkatyökaluja, mutta suurin osa niistä jäänee käyttäjille täysin tuntemattomaksi. Mitään konkreettisia ohjeita tai vihjeitä ei myöskään tipu. YTL tosin julkaisi hiljattain näppärähkön järjestelmään sisältyvän kaavaeditorin, mutta sekin on vasta raakile ja lisäksi myöhässä — ensimmäinen matematiikan sähköisesti kirjoittava vuosiluokka on ehtinyt opiskella jo vuoden. Uhkana onkin, että uudistuksesta tulee samanlainen fiasko kuin vuosi sitten, jolloin L:n raja putosi alle viidenkymmenen ja C:n sai alle kolmasosalla pisteistä.

Erityisesti pitkä oppimäärä keskittyy opetussuunnitelman muutoksen jälkeenkin hyvin teoreettiseen matematiikkaan, jonka ilmaisemiseen vaaditaan eksoottisia symboleja ja merkintöjä. Monimutkaiset lausekkeet itsessään eivät välttämättä vielä aiheuta ahdistusta, mutta auta armias, jos niitä joutuu käsittelemään tietokoneella! Esimerkkinä toimikoon ylioppilaskoetehtävän S13/*15 d-kohta, jossa syntävä kaava näyttää jokseenkin seuraavalta:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=0}^n \int_0^{\pi} 2^{-k} |\sin 2^k x| dx$$

Esimerkiksi kaikkien rakastamaan GeoGebraan lauseke syötettäisiin muodossa `RajaArvo[Summa[Integraali[(2^-k)*abs(sin((2^k)*x)), x, 0, pi ], k, 0, n], +∞]`. Viimeisenkin luettavuuden puristaminen irti matematiikan kylmistä kaavoista ei varmasti auta kokeista stressinhallinnassa, kun saman saisi kirjoitettua paperille hetkessä. Pieni virhe syntaksissa ei vain aiheuta pistemenetystä, vaan se voi estää koko tehtävän ratkaisemisen, mikä johtaa usein turhautumiseen ja harmiin. Kaavasyntaksin opettelukaan ei ole varsinaisesti herkkua: esimerkiksi YTL:n kaavaeditorin LaTeX-syntaksissa sama lauseke saa muodon `\lim_{n \to \infty} \sum_{k=0}^n \int_0^{\pi} 2^{-k} |\sin 2^k x| dx`. Vaikka harjoitus nopeuttaa työskentelyä, käsin kirjoittaminen olisi silti nopeampaa.

Käytännöönjäänyt innonvoinnin jalkoihin matematiikan ylioppilaskoetta sähköistettäessä. Koko höskän voikin tiivistää seuraavaan anonyymin opettajan lausahdukseen: ”Meillä oli matikanopettajien kanssa keskustelu siitä, että miten sen voi oikein hoitaa ja tultiin tulokseen, ettei oikein mitenkään.” NIMIM. MIEKKAA MAHTAVAMPI

Ykkösten ajatuksia:

”Vähä niiku opettelis uuden kielen.”

”Ahdistaa, kukaan ei osaa, ei tarpeeksi aikaa opetella.”

”Esimerkiksi kaavojen puhtaaksi kirjoittaminen vie tuhattomasti aikaa.”

”Matikan sähköistäminen on hyvä juttu vasta siinä vaiheessa, kun tiedetään tarkalleen, miten homma toimii.”

”Ehkä me ehditään sit abivuoden vika matikankurssi tehdä pelkästään Abitissa ja GeoGebrassa kun opettajat ja ohjelmat ovat ehtineet ajan tasalle, mutta ei se yksi kurssi vielä ihan hirveästi mieltä lämmitä. Toki aina jonkun täytyy olla koekaniini, ja nyt näyttää pahasti siltä, että rakkaat nollanollatoverini, nakki napsahti.”

The Great Meme War

Internet memes are a worldwide phenomenon: pictures, phrases and videos spread like wildfire through social media and memes are rapidly becoming a principal means of communication for newer generations, be it in everyday life or political conversation. TATU KÄHÄRÄ

The concept of a 'meme' may be hard to grasp to those unacquainted with today's internet culture. This has to do with the fact that memes are inherently inside jokes. They often rely on certain characters to convey information, and the consumer must understand the meaning of each character to get the joke.

Explaining memes, or why they are funny, is difficult for the same reason. Why is Pepe the Frog funny when he says 'feels bad man'? It's hard to describe, but I've seen the meme enough times to understand the joke. Consequently, the best way to figure out the humour behind memes is to simply consume meme culture. Memes aren't funny the first time you see them, but after you've witnessed the same concept shared and altered a few dozen times, it should start tickling your funny bone. That's how memes are designed to work, at least.

When internet memes appear on mainstream media, they are rarely portrayed in a positive light, however. Especially after the 2016 US presidential election, the use of memes in political conversation has been a somewhat popular topic with news outlets all over the world. Memes are linked to radical movements online after they were in active use by for example Trump supporters during the run-up to the election. Obviously this has led to the memes themselves being branded as radical right-wing propaganda. Trump supporters weren't the only ones to harness the power of memes, however; those in favour of Hillary were just as eager to unleash a myriad of memes upon their opponents. This is why the media aptly dubbed the whole conversation 'the great meme war' This also goes to show that political memes are far from an exclusively right-wing phenomenon.

Reporters used to old-school media peering in from the outside on the basis that someone used some frog in an offensive manner fail to grasp the intricacies that make up meme culture. Trying to analyze them and making assumptions based on such a narrow point of view will lead to nothing good in the end. The reason I'm using Pepe the frog as an example is that it was recently made into an official hate symbol after extensive media coverage. That's right, a cartoon frog has joined the likes of the swastika

because someone used it in supporting a democratically elected president.

I'm not defending right-wing—or any other—radicalism, I'm just saying that a means of communication should not be blamed for the actions it is used for. Of course an accessible media like memes will attract people with questionable motifs. Yes, Pepe the frog, along with countless other whacky characters and phrases, is most likely being used by said people. That doesn't mean, however, that these characters and phrases should be blamed. They are just an easy target. Something to point at when the younger generations are getting out of hand. First it was rock music, then television, then video games. Memes are next on the chopping block.

Mememes are a new and growing medium, accessible to everyone, regardless of nationality, political views, gender, sexuality, skin color, age, height, weight, or whatever else it is that differentiates people. More than anything, memes bring people together. They are formed around communities, and communities form around them. Even though memes might sometimes seem useless or a waste of time, they are also by nature entertainment. And isn't all entertainment a waste of time? Our ever shortening attention spans require bite-sized bits of humour, consumable within seconds. Memes satisfy this need without omission. So please, keep your hands off our favourite timewasters just because some jackasses happen to have radical political views.

“Voitteko kuvitella?”
[tauko] “Älkää kuvitelko.”

Sanottua

Koska opettajatkin ovat vain ihmisiä.

Dokumentti:
“Scheitert-”
Opettaja: “Schaisse!”

“Hyvän opettajan
tehtävä on tuottaa
pettymyksiä.”

“Tää on kuulkaa
tarkka asia tää
lunttilapun väri.”

[Piirtää kuvan oikein] “Eiku
mä lupasin piirtää väärin!”

“Lentokone
tulee ja leikkaa
maanpinnan.”

“Katotaan jos ehtittäis
sit tehdä vielä yks juttu
nii se ois hyvä juttu.”

“Sen k:n voisi
tatuoida vaikka
ranteeseen, että
muistaisi aina sen
kontekstin.”

“Se oli se kerta, kun yritin
saada mehun ulos pullosta –
eli älkää laittako hillosokeria
mehuun!”

“Kuka tarvitsee
jotain hemmetin
tulppaaneja?
Ne ei ees haise
millekään!”

“Todellisuus on
monimutkainen juttu.
Uskokaa tai älkää. I’ve
been there.”

“Ei haittaa jos käsi vapisee
– fysiikankokeessa usein
vapisee käsi...”

“Useimmissa autoissa etupyörät
vetää. Jos pistät tohon Mersun
merkin tai Bemarkin merkin niin
sit takapyörät.”

[YouTube-videosta]
”Mä en oo nähny tätä,
toivottavasti tää ei oo
ihan hävytön.”

”Tässä on ahkio. Musta se on
jotenkin ahkiomman näköinen
kuin toi kuva tuolla.”

“Saksa on kyllä harvinaisen
ruma kieli.”

“Mulla on nyt tässä kädessä se k
mutta se ei ole nyt ‘konteksti’ vaan
‘kortit’. Muista postittaa joulukortit.”

”Fysiikan suureet ei ole hyviä tai pahoja.
Hyvyys tai pahuus liittyy meihin ihmisiin,
jotka ollaan pahoja luonnostaan.”

“Mä tiedän, että aamupäivällä
saattaa olla flegmaattisuutta
ja lihasjäykkyyttä, mutta
verrytelkää käsiä, niin nousevat
helpommin.”

Historian tunnilla: “Tavoitehan
on, että osaatte kaunokirjoitusta
viimeistään tämän kurssin
jälkeen.”

**“Homman nimi on se, et mä
oon vanha kettu. Kerran
oli penaalissa lunttilappu.
Nyt mä en luota enää
keneenkään.”**

“Voi vitsi minkä huijarin maailma on menettänyt kun mä ryhdyin opettajaks!”

”Miksi joku sai valtaa sen takia, että oli sattunut syntymään jonkun toisen isäksi?”

“Oisko fyysikoilla tuolla hulahulavanne.”

“Kai teil on huumoriii? Ei teil välttämää oo...”

“Teille pitäisi syöttää jotain mannapuuroa jotta rauhoitutte.”

“Osaako tytöt sanoa, pidätkö te sukkahousuista?”
[Neuvostoliiton hyödykepulasta puhuttaessa]

”Ei minusta tule aikuista koskaan.”

“Kaikki näyttää masentuneilta ja lamaantuneilta. Mahtavaa!”

[Kirjoittaa taululle laskun 1+1+1] “Tätä ei siis löydy mistään muualta. Tää on mun oma kehittämä kaava.”

“Mä en vieläkään tiedä, mitä mun vaimo mussa näkee. Niinpä mä tulin siihen tulokseen, että se ihastui mun autoon.”

“Ei kukaan oo purru patteria? Mitä? Ei kukaan luonnontieteilijä? Mä oon kerran...”

”Jos sillä [tilanteella] ei ole mitään merkitystä aiheen kannalta, älkää istuko bussissa. Istukaa vaikka saunassa.”

“Ei jatketa me tuntia, vaikka jossain lukeekin että jatketaan. Ei jaksu.”

[Bilsan varaston sijainnista]
”Kakkoskerroksen kotkan alla... Kukaan ei oo huomannu että siinä on kotka. Vessojen vieressä. Tylsempi sanoa niin.”

“Auttakaa pulassa olevaa.”

[Opettaja piirtää kuvan väärin, opiskelija kysyy asiasta] Opettaja: “Voihan se olla että mun piirustus jäi kesken...” [pidentää viivoja]
“Onks tää kivempi?” Oppilas: “On ainakin oikeampi...”

[Ari H:n terveellistä musiikkia] “Kerrankin hyvää musiikkia... pystyy puhumaan päälle.”

“Arjalaiset maat ja spurgumaat...”

”Rakkaudessa päättelykyky ei ole aina kohdallaan, jota seuraa putoaminen kuiluun.”

“Hän ei halunnut olla herra Kusi ollenkaan.”

“Tuolla ne teemat, sipulin sydämessä.”

“Teillä pitäisi olla näistä muistiinpanot. Jos ei ole, Imperiumi iskee takasin.”

”Maailmasta oli eilen valkoinen paperi loppu vähän aikaa.”

[Terveellistä musiikkia alkaa kuulua keskusradiosta]
“Nää on taas näitä Huovisen metkuja. -- Mä en ihan oikeesti saa tota pois tai ees hiljemmalle.”

[Opettaja jakaa elämänohjeita matikan tunnilla]
”Turvallisuuden vuoksi laitetaan sulut.”

“Mä kirjoitin sinne useammalle, että Kelvin pyöris haudassaan, jos se näkis sen [virheen].”

WHAT KIND OF PEOPLE DO PÄRSKEITÄ?

The Brainstormer

The science behind healthy music?

Exam week fashion?

DIY bookmark?

How to make soup out of Norssi fish?

Book review on MAOL?

Hmm... what could we write..

The Perfectionist

Okay... Maybe the 22nd time is the charm..

The non-traditional artist

There is no such thing as too artsy, right?..

The Ninja

Wow! This is such a nice pic! I didn't see you take it though...

I have my ways

The night-owl

Who needs sleep when you have coffee and motivation?

The proud Mama

It's finally here!! It is the most beautiful thing I have ever seen!

Sofia Sokolowski & Lotta Ruha

ANYONE CAN BE A PART OF PÄRSKEITÄ!
meetings every Wednesday at 11:00 in 209

JOKAINEN VOI OLLA OSA PÄRSKEITÄ!
kokous joka keskiviikko klo 11:00 luokassa 209

JOIN IN ON THE FUN!